

Pensar en algú i a escriure-li

Si d'un verb que regeix una preposició depenen dos o més complements, és possible de repetir la preposició davant cada complement o bé d'anteposar-la només al primer i ometre-la davant l'altre o els altres. Així, podríem dir, per exemple, *Recorda't de regar les plantes i tancar el gas* o bé *Recorda't de regar les plantes i de tancar el gas*. Anàlogament, *S'exposen a greus perills i conseqüències lamentables* o bé *S'exposen a greus perills i a conseqüències lamentables*. En general, però, quan hom no repeteix la preposició és que considera que no es tracta en realitat de dos complements diferents sinó d'un de sol, és a dir, d'un complement complex, o bé, quan són representats per infinitius, que el segon és conseqüència del primer: *S'exposen a caure i trencar-se una cama*.

Si de dos complements que depenguin d'un d'aquests verbs preposicionals n'hi ha un que és representat per un grup nominal i un altre que és representat per un infinitiu, aquesta diferència d'expressió gramatical sol marcar ja una clara independència de cada complement i no sembla aleshores enraonat de suprimir la preposició davant el segon complement. Diríem, així, sense vacil·lar *Acceix a la meua petició i a reconsiderar la seva actitud*, frase en què fins i tot ens semblaria incorrecta la supressió de la preposició davant l'infinitiu *reconsiderar*. Anàlogament, *Recorda't del teu amic i d'enviar-li una postal*, *Es dedica a la literatura i a criar conills*.

Cal recordar especialment, però, que hi ha

tota una sèrie de verbs que no regeixen la mateixa preposició quan el complement és representat per un grup nominal o equivalent —un grup pronominal, una relativa substantiva— o quan és representat per un infinitiu. Aquests verbs són *complaire's, consistir, pensar, tardar, vacil·lar, entossudir-se*, etc., així com certes locucions, com *tenir interès*, etc.: si el complement és un grup nominal o equivalent s'ha d'introduir amb la preposició *en* i si és un infinitiu amb la preposició *a*: *Es complau en una cosa* i *Es complau a fer-la*, *Pensa en el seu amic* i *Pensa a escriure-li*. Si encara, malgrat el que s'ha dit contra aquesta incorrecció gramatical, podem llegir sovint frases com «*Es complauen en convidar-los a la inauguració...*» —en lloc de *Es complauen a convidar-los...*— es comprèn fàcilment que hom incorri encara més en aquest ús incorrecte quan un complement representat per un infinitiu és precedit per un altre representant per un grup nominal. Importa, per tant, de no oblidar aquest doble ús preposicional en aquelles oracions que comporten dos d'aquests complements, els quals, a més, no sempre són enllaçats per la copulativa i sinó també per d'altres termes com *sinó també*, *així com*, etc.: *Només pensen en els seus negocis i a* (no «en») *fer diners*, *No solament vacil·len en les seves resolucions sinó també a* (no «eh») *fer-ho saber*, *Tenen interès en la compra d'aquella cosa així com a* (no «en») *llogar-ne una de més gran*.